

Anotace

Záměrem této diplomové práce je popsání dvou ústředních narativů holocaustu v současné kolektivní paměti Polska na příkladu střetu těchto narativů v jedné z největších debat polské historie, která byla vyvolána vydáním knihy *Sousedé* od Jana Tomasze Grosse v roce 2000. Již během prvního období vlády národně konzervativní politické strany PiS vznikl v roce 2006 návrh zákona „Lex Gross“ jako snaha o legislativní zaměření na ty, kteří nenásledují „oficiální narativ minulosti holocaustu“. V roce 2018 byl tento návrh rozpracován do novelizace zákona o IPN, která byla později nazývána také jako „zákon o holocaustu“. Cílem práce je v rámci jednopřípadové studie zaměřené na novelizaci zákona o IPN představit motivy k vydání zákona a na základě kontextu strategie politiky paměti PiS vysvětlit, proč zákon vyvolal takovou kontroverzi v Polsku i v zahraničí. Novelizace je interpretována v souvislosti s rozdílnými narativy holocaustu, tzv. válkách paměti, a to v kolektivních pamětech národních států na jedné straně, ale také transnacionálních aktérů na straně druhé. V důsledku toho se paměť může stát nástrojem populismu, který předznamenává rozpad neoliberálního konsensu.